

Usnesení Tribunálu ze dne 25. března 2026 – WS v. EIOÚ

(Věc T-144/25) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost a žaloba na náhradu škody – Institucionální právo – Ochrana osobních údajů – Nařízení (EU) 2018/1725 – Stížnost adresovaná evropskému inspektorovi ochrany údajů týkající se zpracování osobních údajů úřadem EUIPO – Nevydání rozhodnutí v části věci samé – Částečná zjevná nepřípustnost“)

(C/2026/2736)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: WS (zástupci: H. Tettenborn, advokát)

Žalovaný: Evropský inspektor ochrany údajů (zástupci: D. Nardi, F. Muller a A. Zawila-Niedźwiecka, zmocněnci)

Předmět

Svou žalobou se žalobce domáhá jednak na základě článku 263 SFEU zrušení údajného implicitního rozhodnutí evropského inspektora ochrany údajů (EIOÚ) ze dne 26. února 2025 nevyhovět žalobcově stížnosti ze dne 25. listopadu 2024 týkající se způsobu, jakým Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) zpracovával jeho osobní údaje, a jednak na základě článků 268 a 340 SFEU náhrady újmy, která mu údajně vznikla v důsledku jednání EIOÚ vůči němu.

Výrok

- 1) O návrhu na neplatnost již není důvodné rozhodnout.
- 2) Návrh na náhradu škody se odmítá jako zjevně nepřípustný.
- 3) Evropský inspektor ochrany údajů (EIOÚ) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené WS.

⁽¹⁾ Úř. věst. C, C/2025/2230, 22.4.2025.